

افسانه

« سوسیال - امپریالیسم »

و

« احیاء سرمایه داری »

در

اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی

رفیق فیدل کاسترود برآمد تاریخ خود هنگام

دیدار لغونید برزنف از کوباد بهاره بهتان زنان
ما شویست چنین گفت :

" در جنبش انقلابی چپ های روسی و مرتد ای هم وجود دارند که از مواضع با اصطلاح
مارکسیستی به اتحاد شوروی بهتان میزنند و بی صفتانه به انترناسیونالیسم پرولتری
خیانت میورزند و به امپریالیسم خدمت میکنند . ولی هیچکس باندازه هیتلر به اتحاد
شوروی بهتان نزده است ، هیچکس باندازه او خوابید نام ساختن و نابود کردن دولت
بزرگی را که همین وجود آورد در سر نهرو اند . ولی حقیقت نیرومند تر از آب در آمد ، تاریخ
نیرومند تر از آب در آمد . قهرمانی خلقهای شوروی نیرومند تر از آب در آمد . روی
خاکستر بهتان زنان هیتلری ، روی خرابه های دروغ ، امروز اولین دولت سوسیالیستی
آلمان رشد میکند و نیرومند تر میشود " .

فهرست

تحریف در مفهیم اقتصادهای قبیله‌ای

تحریف واقعیت در استبداد و استعمار

تحریف واقعیت در سوسیالیسم

تحریف واقعیت در دین و اخلاق

۱- تحریف در مفاهیم اقتصادی دشمنی ساختن سوسیالیسم

"سوسیال - شورویسم" و "سوسیال - امپریالیسم" چکیده و تبلور تمام اتهامات و افتراات و دشنام هایی است که مائوئیست های پکن، برای پیش بردن خط مشی ضد مارکسیستی و تحقق سیاست سطره جو رانه و شورویسمی خود در مقیاس جهانی، از راه بی اعتبار کردن اتحاد شوروی، نیرومندترین و محرب ترین کشور سوسیالیستی و پرشتاز و پشتیبان جنبش انقلابی جهانی، به این کشور نسبت میدهند. مائوئیست ها، که ماهیت سیاست داخلی و خارجی اتحاد شوروی را آگاهانه و مزورانه درگوشه جلوه میدهند، برای "اثبات" اینکه چگونه يك کشور سوسیالیستی، آنهم معتبرترین و مقدس ترین کشور سوسیالیستی، میتواند در سیاست داخلی و خارجی خود، بنحوی که آنان مدعیند، شیوه های غیر مارکسیستی در پیش گیرد و به "سوسیال - امپریالیسم" تبدیل شود، با گستاخی و بی پروایی خاص خود و باتوسل به جعل تحریف و تقلب و دروغ، مدعی میشوند که اتحاد شوروی دیگر يك کشور سوسیالیستی نیست، زیرا سرمایه داری در آن احیا شده و طبقه جدیدی از بورژوازی در آن پدید آمده و مالکیت سوسیالیستی و مناسبات تولیدی سوسیالیستی در آن در حال زوال و برافتادن است.

هواداران ایرانی داریو دسته مائوئیست دین نیز، که اتهام زنی و لجن پراکنی به حزب توده ایران و اتحاد شوروی تنها سرمایه سیاسی آنان است و تبلیغ هر نوع کالای تقلبی ساخت کارگاههای ضد شوروی مائوئیست های پکن و امپریالیست هارا رسالت تاریخی خود میدانند، افترااته ای بنام "سوسیال امپریالیسم" چاپ کرده اند که بحق باید آنرا هیچ گستاخی در سطحه کاری و دغل بازی و ظن تحریف آموزش مارکسیستی دانست.

حزب مائوئیستون ضمن افشای همه جانبه انحرافات ایدئولوژیک و سیاسی مائوئیست ها، به سه اتهامات ناجوانمردانه آنان در باره سیاست خارجی اتحاد شوروی، بخصوص در باره افسانه همکاری شوروی با امپریالیسم امریکا و پیروی اتحاد شوروی از سیاست استعماری، که از ظاهر "سوسیال - امپریالیسم" شوروی قلمداد میشود، بارها پاسخ دندان شکن داده است. باینجهت در این نوشته فقط ماهیت دعوی مائوئیست هارا در باره "احیا سرمایه داری" در شوروی، که در واقع پستیایه "تنویر" و سنگ بنای اتهام "سوسیال - امپریالیسم" است، افشا خواهیم کرد و در این افشاگری سطحه ها و تحریف های جزو "سوسیال امپریالیسم" را نیز برملا خواهیم ساخت.

چون مائوئیست ها برای تحریف ماهیت سیاست اقتصادی اتحاد شوروی و بنا -

سبات تولیدی سوسیالیستی حاکم بر این کشور، به اصل تنویر ساختن سوسیالیسم در اتحاد شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی می تازند و برای توجه انحرافات تنویر يك خود در این زمینه، به سطحه و مغالطه در برابر

توضیح درباره برخی
مفاهیم اقتصادی

برخی مفاهیم اقتصادی میباید از آنجا که توضیح مختصری را در باره این مفاهیم برای روشن تر شدن مطلب ضرور میدانیم.

برخی مقولات بسیار مهم اقتصادی نظیر کالا، ارزش، بها، پول، سود و غیره، یا برخی قانونگذاری های اقتصادی نظیر قانون ارزش و نیز برخی نهاد های اقتصادی نظیر بازرگانی و بانک و غیره خاص جامعه سرمایه داری هستند. برخی از این مقولات و نهاد ها واقعاً وجود پیدا میکنند و بعضی از سرمایه داری داشته اند و پس از سرمایه داری نیز در دوران سوسیالیسم وجود خواهند داشت. این واقعیتی است که تمام کلاس های مارکسیسم به آن اذعان داشته اند. تجربه اتحاد شوروی و سایر کشور های سوسیالیستی و نیز تجربه خود جمهوری نو ده ای چین مؤید این واقعیت است. در یکی از پنجم های کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، پس از تاکید ضرورت بسط تولید کالائی در چین، گفته میشود:

"بعضی ها میگویند پیش از موقع "و ارد جامعه کمونیستی شوند" و در عین حال میگویند پیش از موقع تولید کالائی و تبادل کالائی را برانند از آنجا که پیش از موقع نقش مثبت کالا، ارزش، پول و بهارانی کنند. این قبیل نظریات به تکامل ساختار سوسیالیسم کمک نمیکند و باینجهت نادرست است." (۱)

در وجود یا ضرورت این قبیل بدیده های اقتصادی در جامعه سوسیالیستی نمیتوان تردید داشت. در عین حال باید توجه داشت که در جامعه سوسیالیستی، تحت تاثیر قانونند پهای خاص این جامعه، این مقولات و نهاد ها واقعاً وجود پیدا میکنند و بعضی از آنها در سوسیالیسم گاه جز تشابه در شکل اصطلاح، هیچ وجه مشترک دیگری بین آنها در در جامعه متضاد سوسیالیستی و سرمایه داری باقی نمی ماند. ما ضمن افشای اتهامات مائوئیست ها، به برخی از آنها بطور مشخص اشاره خواهیم کرد.

در جامعه سوسیالیستی مسئله سود و سود آوری مؤسسات تولیدی یکی از مسائل است که مائوئیست ها وسیله تحریف واقعیت ها و مافیایانه ماهیت اقتصاد شوروی قرار داده اند. آنان مدعیند که گویا سود و سود آوری از مقولات خاص جامعه سرمایه داری است و کشورهای سوسیالیستی نمیتوانند به این عامل اقتصادی تکیه کنند و چون اتحاد شوروی سود آوری را یکی از شاخص های پیشرفت اقتصادی مؤسسات قرار داده، پس این کشور در راه سرمایه داری گام نهاده است. مثلاً در مجله "سوسیالیسم" گفته میشود: "روشنیست های شوروی ... سود را که هدف تولید سرمایه داری است بعنوان عامل و نیروی محرک اقتصاد شوروی میشناسند." (ص ۲۲) برای درک مطلب به مارکس مراجعه میکنیم.

مارکس در اثر بسیار مهم خود "انتقاد بر برنامه کتا" میگوید که در جامعه سوسیالیستی محصول به چند بخش تقسیم میشود. بخشی از آن برای جبران وسایل تولید، یعنی جبران مواد خام، سوخت، اولیه، سوخت، انرژی و استهلاک ماشین آلات کنار گذاشته میشود. این بخش در واقع ارزشی است که در گذشته ایجاد شده است و جامعه برای اینکه بتواند تولید را در سطح پیش تکرار کند، آنرا باید در آینده به مصرف تولیدی برساند (مثلاً با کاشتن یک تن بذر ۱۰ تن گندم بدست میآید. برای اینکه بتوان در سال بعد نیز ۱۰ تن گندم بدست آورد، یک تن از ۱۰ تن را باید کنار گذاشت تا سال دیگر از آن بفاصله بذر استفاده نمود).

بقیه محصول اجتماعی (در مثال ما ۹ تن گندم) ارزش جدیدی است که در جریان تولید ایجاد

(۱) اسناد پنجمین همایش (دوره هشتم) کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، بهمان مونس، چاپ پکن، سال ۱۳۸۸، ص ۲۴

شده است. این بخش از محصول اجتماعی در مقیاس تمام جامعه "درآمد ملی" و یا "درآمد خلقی" نامیده میشود. مارکس میگوید که در شرایط سوسیالیسم قسمتی از این درآمد مستقیماً میان زحمتکشان تقسیم میشود و به مصرف شخصی آنان میرسد. قسمت دیگر این درآمد برای توسعه تولید، ایجاد ذخیره احتیاطی، تأمین بهداشت، آموزش، فرهنگ، بیه های اجتماعی و غیره در اختیار تمام جامعه قرار میگیرد، یعنی به مصرف اجتماعی میرسد.

آنچه گفتیم در مقیاس تمام جامعه سوسیالیستی بود. ولی بطوریکه میدانیم تولید در جامعه سوسیالیستی در واحد های جداگانه (مانند کارخانه، کلخوز، سوخوز و غیره) انجام میگردد. حال ببینیم این تقسیم محصول اجتماعی، در مقیاس یک واحد تولیدی چه صورت مشخصی بخود میگیرد. در واحد تولیدی نیز قسمتی از ارزش محصول تولید شده، برای جبران وسایل تولید مصرف شده، کنار گذاشته میشود. آنچه که باقی میماند در واقع "درآمد ملی" در مقیاس یک واحد تولیدی است. بخشی از این درآمد بر حسب کمیت و کیفیت کار بصورت دستمزد و حقوق و یا پرداخت جنسی (خصوصی در کلخوزها) مستقیماً میان زحمتکشان تقسیم میشود. درآمد زحمتکشان این واحد را تشکیل میدهد. آنچه باقی میماند، در آمد و یا "سود" این واحد را بوجود میآورد، که مستقیماً میان زحمتکشان این واحد تقسیم نمیشود و باید در اختیار دولت سوسیالیستی قرار گیرد (۱). مجموع این سودها، که در اختیار دولت قرار میگیرد، چنانکه قبلاً دیدیم، به مصرف اجتماعی میرسد، یعنی علاوه بطور غیر مستقیم باز در راه تأمین حوائج عمومی زحمتکشان صرف میشود. مثلاً کارگران و کارمندان اتحاد شوروی در سال ۱۹۷۱ پانزده کار خود، ماهانه بطور متوسط ۱۲۶ رول حقوق و دستمزد گرفته بودند. علاوه بر این، دولت شوروی برای تأمین رایگان آموزش و بهداشت و بیه های اجتماعی و حقوق بازتأمین و سایر مزایای اجتماعی، ماهانه بطور متوسط ۴۴ رول (تقریباً ۳۵ درصد دستمزد و حقوق متوسط) از محل "سود" مؤسسات تولیدی، که در اختیار دولت گذاشته شده بود، بطور غیر مستقیم صرف رفاه زحمتکشان کرده بود (۲).

چنانکه می بینیم، در جامعه سوسیالیستی نیز مولاتی نظیر دستمزد، حقوق، درآمد و سود وجود دارد. ولی همانطور که گفتیم این مولات ماهیت کاملاً دیگری دارند. مثلاً دستمزد در شرایط سرمایه داری بهای نیروی کاری است که زحمتکشان به استثمارگران می فروشند، ولی در شرایط سوسیالیسم سببی است که زحمتکشان، مطابق اصل سوسیالیستی "به هرکس مطابق کارش"، بر حسب کمیت و کیفیت کار خود دریافت می دارند. پاسود که در شرایط سرمایه داری همان "ارزش اضافی" و مظهر استثمار زحمتکشان است و مطلقاً به کیمه استثمارگران میرود، در شرایط سوسیالیسم آن درآمدی است که برای تأمین نیازمندی های عمومی جامعه در اختیار دولت قرار میگیرد.

سوسیالیسم زمانی برسرمایه داری همه جانبه پیروز میشود که بازده کار عالیشری سود آوری چیست؟ نسبت به آن بوجود آورد. لنین میگوید: "بازده کار در آخرین تحلیل مهمترین وعده ترین وسیله پیروزی نظام اجتماعی نوین است" (۳).

(۱) در کلخوزها و سازمان های تعاونی ها به علت وجود مالکیت گروهی، قسمت عده درآمد، برای توسعه تولید و تأمین حوائج گروهی، در اختیار خود کلخوزها و تعاونی ها باقی میماند. چنین بخشی از سود مؤسسات برای توسعه فعالیت تولیدی و تأمین حوائج عمومی کارگران در اختیار مؤسسات دولتی باقی میماند. در این باره در آینده صحبت خواهیم کرد.

(۲) رجوع شود به نشریه آماری "اقتصاد ملی اتحاد شوروی ۱۹۷۲-۱۹۷۳" مسکو، سال ۱۹۷۲، صفحه ۳۴۹.

(۳) لنین - کلمات بنیان روسی، جلد ۹، ص ۳۹۴.

افزایش سود آوری مؤسسات تولیدی از شاخص های عمده افزایش بازده کار به مفهوم وسیع آن، یعنی صرفه جویی در کار، مواد خام، مواد اولیه، سوخت و انرژی و استفاده معقول از ماشین آلات و ابزار کار است. صرفه جویی در کار به معنای آنست که برای تولید واحد محصول (مثلا يك تن گندم، يك دستگاه اتومبیل) کار کمتری مصرف شود. و این از راه بکار بردن تکنیک و تکنولوژی مدرن و سازمان دادن علمی و معقول کار بدست می آید. رعایت صرفه جویی از اصول اساسی اقتصاد سوسیالیستی است. هر قدر صرفه جویی بیشتر باشد، سطح بازده کار نیز بالاتر خواهد رفت و مؤسسه سود آورتر خواهد بود. و هر قدر سود آوری مؤسسات بیشتر باشد، امکانات توسعه و دولت نیز برای توسعه تولید و تسامین بیشتر و بهتر حوائج بهداشتی، آموزشی، فرهنگی و غیره زحمتکشان بیشتر خواهد بود. چنانکه می بینیم، تأمین سود آوری مؤسسات تولیدی کار شیطان و اندیشه کفر نیست، بلکه از قانونمندی های رشد اقتصادی جامعه سوسیالیستی است.

در جامعه سرمایه داری نیز که سود، نه بطور کلی، بلکه سود استثمارگران محرك اصلی تولید است، به مسئله سود آوری مؤسسات توجه خاص میشود. ولی در این جامعه افزایش سود آوری با تشدید استثمار زحمتکشان توأم است و صاحبان مؤسسات سرمایه داری هستند که از آن بهره میگیرند. مائوئیست ها، با استفاده از تشابه اصطلاح "سود آوری" (۱) در دو جامعه کافلا متضاد سوسیالیستی و سرمایه داری، با تردستی شعبده بازان میخواهند توده مردم را فریب دهند و اتحاد شوروی را به "سرمایه داری متهم سازند".

مائوئیست ها مدعیند که تکیه بر سود آوری مؤسسات تولیدی فقط پس از مرگ استالین و تسلط "روز یوشیم" بر اتحاد شوروی بوجود آمده است. این ادعا بی پایه است. لنین برای مسئله افزایش بازده کار و سود آوری مؤسسات تولیدی شوروی اهمیت بسیار قائل بود. استالین نیز در رد نظریات اقتصاد دانانی که مدعیند چون اقتصاد ملی طبق نقشه مارجان زادی برای بنگاه های سود آور قائل نیست و وجود بنگاه های راهم که سود آور نیستند در کنار این بنگاه ها روا میبشد، بلاگوا خود اصل سود آوری در اقتصاد مورد تردید است، میگوید:

"سود آوری برخی از بنگاه ها و رشته های تولید برای تکامل تولید ماحاز اهمیت عظیمی است. این سود آوری باید خواه در برنامه ریزی های ساختمانی ما و خواه در برنامه ریزی های تولیدی ما منظور شود. این در حکم القای فعالیت اقتصادی ما در مرحله کوشی تکامل است." (۲)

حتی مائوئیست ها، که اکنون "سود آوری" مؤسسات تولیدی سوسیالیستی را از مظاهر احیاء سرمایه داری جلوه میدهند، خود معتقدند که "در تمام تولید و رتنام رشته های سرمایه گذاری نباید نهایت صرفه جویی و حد اکثر استفاده از نیروهای انسانی و منابع مادی و مالی رعایت شود و ارزش تمام شده و هزینه ها کاهش یابد و درآمد ها افزوده شود." (۳) (تکیه از ما است).

ولی مائوئیست ها، با زیر گذاردن قانونمندیهای رشد اقتصاد سوسیالیستی و توسل به شیوه های ارادی واداری، در موارد زیاد این اصل را نقض کردند و از این راه لطمات جبران ناپذیری به اقتصاد (۱) برخی از اقتصاد دانان اتحاد شوروی بجای "سود" واژه "درآمد" و بجای "درآمد ملی" اصطلاح "درآمد خلقی" را بکار میبردند.

(۲) استالین، مسائل اقتصادی سوسیالیسم در اتحاد شوروی، ترجمه فارسی، اداره نشریات بنیانهای خارجی، مسکو، ۱۹۵۳، ص ۷۷ و ۷۸

(۳) اسناد پانزدهم (دوره هشتم) کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، بنیان روس، چاپ پکن، سال ۱۹۵۸، ص ۲۹-۳۰

چنین‌وا. ساختند. کوره های ذوب آهنی که باید ردادن نیروهای انسانی و منابع مادی به شیوه های ابتدائی و غیرقوی و غیراقتصادی، برای تأمین "جهش بزرگ" در سراسر کشور، ایجاد شد و آثار مخرب به آنها به‌تابه داغ تنگی برانداخته های ضد مارکسیستی مائوئیست ها هنوز هم باقی است، نمونه بارز آنست. مائوئیست ها به اصل ذینفعی مادی زحمتکشان به نتایج کار خود در شرایط سوسیالیسم ذینفعی مادی می‌تواند و آنرا از "معتقدات بورژوائی" بشمار می‌آورند، که گویا زمینه را برای "احیاء سرمایه داری" در کشور های سوسیالیستی فراهم می‌آورد.

این ادعا از بیخ و بن نادرست و غیر مارکسیستی است. توزیع درآمد (یا محصول) بر حسب کمیت و کیفیت کار ملاک عده توزیع در جامعه سوسیالیستی است. مارکس و انگلس و لنین بارها ضرورت رعایت این اصل را تاکید کرده اند. مارکس در "انتقاد بر برنامه گتا" میگوید که فقط در جامعه کمونیستی، "هنگامی که کارد یگرتنها وسیله زندگی نبوده، بلکه خود به نخستین نیاز زندگی بدل شود"، میتوان مطابق اصل "از هر کس طبق استعداد او و به هر کس طبق نیازش" به توزیع محصول میان زحمتکشان پرداخت (۱).

تا زمانی که کار "وسیله زندگی" است و هنوز به "نیاز زندگی" بدل نشده، تقسیم بر حسب کمیت و کیفیت کار، یعنی "ذینفعی مادی" زحمتکشان به ثمرات کار خود، عامل عده تشویق آنان برای افزایش تولید خواهد بود. لنین میگوید: "ذینفع کردن اشخاص سطح تولید را بالا میبرد" (۲).
 جد اگر در تولید از وضع مادی زحمتکشان در شرایط سوسیالیسم، امری است مصنوعی. حتمی استالین که مائوئیست ها می‌خواهند او را متکراصل ذینفعی مادی زحمتکشان جلوه دهند، درستو ضیح علل پیدایش "نهفت استالخانوی" میگوید:

"پایه ظهور نهفت استالخانوی قبل از همه بهبودی اساسی وضع مادی کارگران است. ... وقتی هم که زندگی خوش بود کار خوب پیش می‌رفت. از اینجا است موانع ———
 عالی تولید" (۳).

چالب آنکه استالین این سخنان را درباره نهفتی میگوید که به ابتکار خود زحمتکشان برای افزایش تولید پدید آمده بود.

ذینفعی مادی در شرایط سوسیالیسم تنها انگیزه زحمتکشان برای کار و افزایش تولید نیست. انگیزه های معنوی نیز در تشویق زحمتکشان به کار بهتر و ضر بخش تر و تولید بیشتر و بهتر نقش بسیار مهمی دارند. برافزادن مالکیت خصوصی و استثمار، پدید آمدن مالکیت سوسیالیستی و مکراسی پرولتری، علاقه و انضباط آگاهانه توده های زحمتکشان را به کار خلاق برمی انگیزد. مسابقه سوسیالیستی، که در اتحاد شوروی دامنه بسیار وسیع دارد، برای چنین برخورد آگاهانه زحمتکشان به کار و تولید پدید آمده است. دولت شوروی زحمتکشانی را که با شجری و شوق کار میکنند و در بهبود کیفیت کار خود می‌کوشند، بصور مختلف، با معرفی آنان در روزنامه ها و مجلات، با اعطای نشان و مدال و غیره تشویق میکند. مردم شوروی شایسته ترین زحمتکشان را به ناپندگی انتساب میکنند و مقامات رهبری

(۱) چون این اثر مارکس به فارسی ترجمه نشده، خوانندگان عزیز را به مطالعه بند های ۳ و ۴ فصل پنجم کتاب "دولت و انقلاب" لنین، که ترجمه فارسی آن موجود است، دعوت میکنم. در این بند هالنین به تشریح نظریاتی که مارکس در "انتقاد بر برنامه گتا" بیان کرده، می‌پردازد. (لنین) آثار منتخبه زبان فارسی، جلد دوم، قسمت اول، ص ۳۴۹-۳۴۴.

(۲) لنین، کلیات زبان روسی، جلد ۴۴، ص ۱۵۲.

(۳) استالین، مسائل لنینیم، ترجمه فارسی، مسکو، ۱۹۴۹، ص ۷۸۲.

یعنی استخدام کارگر و کارمند و امور مربوط به مرخصی کارکنان راجع کسی جز مسئولان کارخانه باید حل و فصل کنند ؟ شاید آنان معتقدند که فقط شورای وزیران و یا شورای عالی اتحاد شوروی باید مستقیماً به این امور در داخل کارخانه ها پیروزدازد تا " تمرکز اداری " که در واقع همان تمرکز بیروگرانیك است ، از هم گسیخته نشود ؟ ولی چنین کاری نه علامیست و نه ضرورت دارد .

تولید فقط در واحد های جداگانه ، از جمله در کارخانه ، میتواند انجام گیرد . در شرایط موسمیاً لیسیم کارخانه به دولت ، یعنی به تمام خلق تعلق دارد . ولی چون دولت قادر نیست امور داخلی ده ها و صدها هزار واحد تولیدی را مستقیماً از مرکز واحد اداره کند ، افراد معینی را به نمایندگی از طرف خود برای اداره این امور به این واحد ها گسیل میدهد . تمام فعالیت تولیدی و مالی و سایر فعالیت های مربوط به روند تولید زیر رهبری این افراد انجام میگردد . موسسات تولیدی بشما به يك شخصیت حقوقی ، از لحاظ اموال و منابع پولی و کارهای اجرایی ، در چارچوب قوانین و مقررات و برنامه های مصوبه ، دارای استقلال هستند . مالکیت دولتی و فعالیت اقتصادی در جامعه سوسیالیستی بصورت تجریدی در میان صفحات کتاب ها ، تشویك نهفته نیست ، بلکه بصورت اموال مشخص و منابع مالی معینی که در اختیار موسسات تولیدی و غیرتولیدی گذارده میشود و این موسسات وظایف اقتصادی و اجتماعی معینی را انجام میدهند ، تجسم مییابد . رهبری اقتصاد نیز بطور کلی و تجریدی وجود ندارد . این رهبری در سطوح مختلف و به صورت مشخص انجام میگردد و از عالی ترین مقامات رهبری اقتصادی در مقامات سراسر کشور آغاز میشود و باطی سلسله مراتب معینی به رهبری در کارخانه و یا هر موسسه تولیدی و اقتصادی دیگر پایان مییابد . کشیدن دیوارچین میان مفهوم کلی و تجریدی مالکیت دولتی از یکسو و تحقق و تجسم مشخص آن در موسسات تولیدی جداگانه از سوی دیگر ، باید کردن حلقه های زنجیر واحد رهبری اقتصاد کاری است مصنوعی ، که برای گمراه کردن اذهان انجام میگردد .

اصل استقلال موسسات تولیدی ناشی از تحقق عملی مالکیت دولتی و تجلی رهبری اقتصاد سوسیالیستی است . این اصل پس از فرم یا " سیستم جدید اقتصادی " بوجود نیامده ، بلکه قبل از آن وجود داشته و پس از آن نیز وجود خواهد داشت . در تمام کشورهای سوسیالیستی این اصل برای موسسات پذیرفته شده است .

مرکزیت و مکرانیك آنچه در این میان میتواند مطرح باشد ، فقط چگونگی تلفیق رهبری عمومی اقتصاد در مقامات تمام جامعه با رهبری تولید در داخل يك موسسه است . چگونه میتوان میان رهبری متمرکز اقتصاد در جامعه سوسیالیستی و استقلال موسسات تولیدی بنحوی هماهنگی پدید آورد ، که نه به مرکزیت لطمه وارد گردد و نه راه برد مکرانی سوسیالیستی و ابتکار و خلاقیت زحمتکشان در داخل موسسات تولیدی بسته شود ؟ با بطور مشخص تر : چگونه میتوان میان برنامه ریزی متمرکز در مقامات کشور و برنامه ریزی در داخل ده ها واحد ها هزار موسسه تولیدی پیوند برقرار نمود ؟ این مسئله بسیار مهم و حیاتی برای جامعه سوسیالیستی نیز در اتحاد شوروی برپایه اصل لنینی مرکزیت و مکرانیك حل شده است . بدین قرار :

ابتدا عالی ترین مقامات دولتی و برنامه ریزی کشور ، برپایه بررسی و تجزیه و تحلیل دقیق وضع اقتصادی موجود و چگونگی اجرای برنامه های گذشته ، باتوجه به پیشرفت علم و تکنیک و با در نظر گرفتن شرایط بین المللی ، نیازمندیهای اقتصادی کشور را ، با یکبارگرفتن شیوه های علمی ، برای پنج سال آینده تعیین میکنند و به این ترتیب خطوط و جهات عمده و ارقام و نمودارهای اساسی برنامه دراز مدت رشد اقتصادی را به صورت رهنمود به تصویب میرسانند . هر يك از مقامات اقتصادی و دولتی برپایه این برنامه و رهنمود وظایف مقامات پائین تر را تعیین و به این ترتیب پس از طی سلسله مراتب ،

سرانجام وظایف هر يك از موسسات تولیدی برای پنج سال آینده مشخص می‌شود.

برپایه برنامه پنجساله، برنامه های مشخص سالانه تنظیم می‌شود. این کار از پائین، یعنی از موسسات تولیدی (از جمله ازکارخانه ها) آغاز می‌گردد. همه ساله در تاریخ مهین، تمام موسسات تولیدی، پس از تجزیه و تحلیل وضع موجود خود و بررسی امکانات و ذخایر نامشکوف در داخل موسسه، باید نظر بر گرفتن رهنمودهای برنامه دراز مدت خود، طرح برنامه یکساله فعالیت خود را تنظیم کرده و آنرا به مقام بالاتر ارسال می‌دارند. عالی ترین مقام، که از لحاظ برنامه ریزی کمیته دولتی برنامه ریزی و از لحاظ اجرایی شورای وزیران اتحاد شوروی باشد، برپایه طرح های دریافتی سازمان های تابع و پس از بررسی و تجزیه و تحلیل در مقامات سراسر کشور، طرح برنامه یکساله کشور را تنظیم و تصویب می‌کند. این طرح پس از آنکه به تصویب نهایی شورای عالی اتحاد شوروی رسید، جنبه قانونی پیدا می‌کند و حتی الاجراست. برنامه یکساله پس از تصویب نهایی، از بالا به پائین، راه معکوس را طی می‌کند. یعنی این بار هر يك از مقامات بالاتر، برپایه برنامه مصوبه، وظایف و نمودارهای برنامه یکساله مقامات پائین تر را تعیین می‌کند. پائین ترین حلقه در این سلسله مراتب، موسسه تولیدی (یا کارخانه) است که پس از دریافت وظایف اساسی و نمودارهای عددی، خود برنامه تفصیلی، تعیین فعالیت خود را برپایه این وظایف و نمودارها تنظیم می‌کند و تمام نیروی خود را برای اجرای آن تجهیز می‌نماید.

این شیوه برنامه ریزی، که بر اصل لئونی مرکزیت و مکرانیک مبتنی است، پیش از فرم جدید وجود داشت و پس از آن نیز بجای خود باقی است. موسسات در چارچوب وظایف و نمودارهای برنامه تولیدی آزادی عمل دارند و برای اجرای بهتر و بیشتر آن نیز راه بروی ابتکار و خلاقیت انسان بسته نیست. این همان واقعیتی است که روزنامه فرانسوی "لو موند"، بعنوان "کشف جدید" که گویا نتیجه فرم اقتصادی در شوروی است، بصورت زیر بیان داشته است: "تنظیم برنامه هر کارخانه با خود آن کارخانه است" (ص ۲۵) و ماثویشتها به منظور گمراه کردن اذهان، آن را یکی دیگر از عوامل موثر در گسیخته شدن "تمرکز اداری" جا می‌زنند.

ماثویشتهاهای ایرانی، علیرغم این واقعیت ها، از برهم خوردن برنامه ریزی و پیسندایش "هرج و مرج" در اقتصاد شوروی دم می‌زنند و اقداماتی را که اتفاقا برای تحکیم مبانی برنامه ریزی و ایجاد هماهنگی بیشتر میان رشته های مختلف تولیدی انجام گرفته، با دروغ و تحریف، عامل گسیخته شدن تمرکز در اقتصاد شوروی جلوه می‌دهند.

باید از این بد اخان "اندیشه های ماثو" پرسید: شما که اینهمه درباره سرنوشت برنامه ریزی سوسیالیستی و رهبری متمرکز اقتصاد در اتحاد شوروی اشک تصاح می‌ریزید، پس چرا درباره تعطیل شدن برنامه ریزی در چین ماثویشستی سکوت می‌کنید؟ پس از پایان سومین برنامه پنجساله چین (۱۹۶۷)، برنامه ریزی در مقامات سراسر جامعه در این کشور انجام نمی‌گیرد (۱۴).

ماثویشتهاهای پکن بجای ایجاد اقتصاد بهم پیوسته ای که از مرکز واحد، برپایه برنامه علمی رهبری شود، به ایجاد واحد های مستقلی پرداخته اند، که به شیوه اقتصاد بسته دوران فئودالیت، باید تمام حواجز کشاورزی و صنعتی و تولیدی و مصرفی و فرهنگی و بهداشتی خود را

(۱۴) در ۳-۲ سال پیش، درباره اینکه در نظر است پس از سالها تعطیل، چهارمین برنامه اقتصاد کشور تنظیم شود، صحبت‌هایی به میان آمد، ولی تاکنون درباره تهیه این برنامه و چگونگی آن خبری منتشر نشده است.

خود مستقلا تأمین واداره کنند. میان این قلمه های قرون وسطائی پیوند استواروارگانیک اقتصادی وجود ندارد و هر یک باید مطابق اصل "تکیه بر خود"، تمام امور خود را مستقلا اداره کنند. ارتباط این واحدها با دولت مرکزی نیز بطور عمده از راه پرداخت هزینه های سنگین دستگاه نظامی - پروکرانیک دار و دسته مافوق هیست های پکن و یا اجرای فرامین اداری این دار و دسته تأمین میشود (در سال ۱۹۷۲ هزینه نظامی چین مافوق هیستی - بودجه کشوری را بلعید) - آیا مافوق هیست های ایرانی، که این همه به اصل استقلال موسسات تولیدی شهری می تازند، میتوانند میان این اقتصاد "متکی بر خود" واحدهای پراکنده قرون وسطائی در چین و اقتصاد بهم پیوسته و متمرکز سوسیالیستی در قرن بیستم وجه شباهتی بیابند؟

مافوق هیست های پکن، در جایی هم که به رهبری متمرکز اقتصاد میبرد ازند، رهبری پروکرانیک راجانشین رهبری دیکتاتوریک می سازند و بجای شیوه های علمی برنامه ریزی به شیوه های ناسنجید ه ذهنی و ارادی توسل میشوند، که برنامه های کشاورزی (خصوصی برنامه ۱۲ ساله)، "جهش بزرگ"، تولید ۱۰۰ میلیون تن فولاد به کمک کوره های دستی ذوب آهن نمونه های آن است - شکست تمام این برنامه ها و "جهش" ها نادرستی این شیوه های "رهبری" را به وضوح میرسانند - در واقع میتوان گفت که این رهبران چین اند که اصول اساسی رهبری متمرکز اقتصاد سوسیالیستی را به صورت مختلف مسخ کرده اند - مافوق هیست های ایرانی ترجیح میدهند این واقعیت را در مورد چین نادیده بگیرند، ولی میکوشند آن را به اتحاد شهری نسبت دهند -

www.iran-archive.com

۳ - تحریف واقعیت روستای اتحاد شوروی

مائوسیت ها اقتصاد سوسیالیستی در روستای اتحاد شوروی را نیز از تیرزهر آنگین کین تیزی ضد کمونیستی خد در امان نگذاشته اند. این پاراساسنامه نمونه ای جدید کلخورها، که در سال ۱۹۲۹ در کلگور آن اتحاد شوروی به تصویب رسید، دستاویز تبلیغات ضد شوروی آنان قرار گرفته است. آنان مدعیند که "اقتصاد خصوصی" در کشاورزی شوروی از نوجان گرفته و اساسنامه جدید گو یا در جهت "تقویت بهره‌وری روستایی" عمل میکند (۱).

مائوسیت ها برای آنکه این ادعاهای بی پایه و اتهامات زشت خود را "مدلل" سازند، پایه ارقام و آمارهای ساختگی و باینجهت بدون ذکر منبع متوسل میشوند و پایه نوشته های مغرضانه و آمارهای خد شه داری که در مطبوعات ضد کمونیستی و بهره‌وایی غرب نظیر "لوموند"، "نشریه پاپ"، "استند میورزند" و این کارزمانی انجام میگیرد که اتحاد شوروی همه ساله دهها کتاب و نشریه آماری در باره تمام جوانب فعالیت های اقتصادی و اجتماعی کشور به زبان های عده جهان منتشر میسازد. اتحاد شوروی مانند چین مائوسیتی نهایی به مخفی داشتن وضع اقتصادی خود در آمارهای مربوط به رشد اقتصادی کشور را مانند چین در شمار بزرگترین اسرار دولتی قرار داده است (۲). مائوسیت هادر مواردی هم که بطور ناگزیر به آمارهای رسمی اتحاد شوروی استناد میورزند، ارقام را در چنان لفافه ای از خدعه و حیل ارائه میدهند، که باعث تحریف واقعیت های اتحاد شوروی گردد. حقیقت آنست که مائوسیت ها از استناد به آمارهای رسمی اتحاد شوروی و پارانیه بی خدعه و خد شه آن تا حد مسرک وحشت دارند، زیرا آمارهای رسمی اتحاد شوروی در حکم پتکی است که بر مغز دشمنان اتحاد شوروی و دغل کاران حرفه ای فرود می آید.

مائیک ماهیت ادعاهای مائوسیت هادر ریزو واقعیت روستای اتحاد شوروی و برپایه آمارهای رسمی این کشور آشکار خواهیم کرد تا عبار این دعوی و چهره واقعی این مدعیان بر خوانندگان عزیز روشن گردد.

مائوسیت هاد مدعیند که "اقتصاد خصوصی کشاورزی با چنان قوتی با اقتصاد کلخوزی رقابت

(۱) بخش های اول و دوم این نوشته را در شماره های سوم و چهارم سال سوم "پیکار" مطالعه فرمائید.

(۲) جزوه "سوسیال امپریالیسم"، از نشریات "توفان"، ص ۲۸ و ۳۰.

(۳) دولت چین پس از شکست "جهش" های بزرگ و لطمانی که در نتیجه ایجاد کمونیسم خلی شخصی در نتیجه انقلاب فرهنگی "بر اقتصاد این کشور وارد آمد، درباره وضع اقتصاد یک کشور آماری منتشر نمیکند. فقط در این اواخر ارقام ناقص و جسته گریخته درباره برخی رشته های اقتصادی در پایله سخنان مائوسیت ها و یا نوشته های مطبوعات چین چشم میخورد.

ع - مخرب واقعیت زندگی زحمتکشان شوروی

ماتویست‌ها پس از آنکه سود و سودآوری مو^۱ سمات تولیدی و ذی‌منفعی مادی زحمتکشان را در شمار کار خود از مقتضات بورژوازی^۲ مجاز ند و فعال مایشا^۳ بودن^۴ مدبران مقتدر^۵ کارخانه هاراد را تاحاد شوروی^۶ ثابت کردند^۷ و اصل لئونی استقلال نسبی مو^۸ سمات تولیدی را عامل گمبخته شدن^۹ تمرکز اداری^{۱۰} بشمار آوردند^{۱۱} از تمام این ادعاها به نتیجه گیری نهائی میبرد ازند و میگویند:

"مالکیت دولتی در شوروی از صورت مالکیت سوسیالیستی خارج شده است و بسود بورژوازی^{۱۲} نخواست ای میگرد^{۱۳} این بورژوازی زحمتکشان شوروی را با وسائل تولید دولتی خواه از طریق قانونی^{۱۴} سیستم جدید اقتصادی^{۱۵} و خواه از طریق غیر قانونی^{۱۶} که مورد پشتیبانی رژیم میباشد^{۱۷} استثمار میکند^{۱۸}" (۲) (نگاه از ماست)

حال ماهیت این ادعاها، ماتویست‌ها را نیز بر پایه واقعیت ها و ارقام بررسی کنیم.
ماتویست‌ها برای اثبات^{۱۹} این ادعای خود که گویا سیستم جدید اقتصادی^{۲۰} برای استثمار زحمتکشان شوروی راه قانونی بوجود آورده^{۲۱} به ادعای دیگری متوسل شده^{۲۲} میگویند:

"سیستم جدید اقتصادی دست مدبرکارخانه را در تقسیم سود کارخانه بین خود و همکارانش بازگذاشته است^{۲۳} نه فقط برای مدبرکارخانه و قشری از مهندسان و سرکارگران و مسئولان حزب و بورژوازی^{۲۴} حقوق گزاف و چندین برابر کارگران مقرر میشود^{۲۵} بلکه آنها حق دارند سهم بزرگی از سود کارخانه را بعنوان پاداش بین خود تقسیم کنند^{۲۶}" (صفحه ۲۶)

آیا واقعاً سیستم جدید اقتصادی دست مدبران کارخانه هاراد را در تقسیم سود^{۲۷} بین خود و همکارانش بازگذاشته است^{۲۸} تا آنها بتوانند از این راه^{۲۹} قانونی^{۳۰} به استثمار زحمتکشان میبرد ازند^{۳۱} ؟ برای پاسخ به این سؤال^{۳۲} هراتمان شرافتمند^{۳۳} غرضی میباشد بیش از همه وضع پیش از رژیم و پس از آن را با هم مقایسه میکند و از این راه^{۳۴} به نتیجه گیری نهائی میبرد اخت^{۳۵} ولی نویسندگان جزوه^{۳۶} که در راه خصوصیت با شوروی و کین توژی با مارکسیسم^{۳۷} - لنینیسم^{۳۸} هراتجه که نام معنویات و اخلاقیات دارد^{۳۹} زیر سی

-
- (۱) بخشهای اول و دوم و سوم این نوشته را در شماره های سوم و چهارم و پنجم سال سوم "پیکار" مطالع فرما
(۲) جزوه "سوسیال - امپریالیسم" از نشریات "توفان" ، صفحه ۲۸ - پس از این فقط صفحه مربوطه در متن داده خواهد شد .

گذارد. اند، این راه را نمیروند فقط به ادعا میبندند. واقعیت آن است که این ادعای مائوئیست هائیز مانند تمام ادعاهای دیگرین دشمنان کشف بر لب اتحاد شوروی از سر تپاد روغ است. تقسیم پاداش میان کارگران و کارکنان رشته های تولیدی، هم پیش از رفرم و هم پس از آن، طبق مقررات و ضوابط خاصی که از طرف شورای وزیران و مقامات متمرکزی اتحادیه های کارگری تعیین میشود، تقسیم میگردد. این مقررات و ضوابط دست مدبرکارخانه را در تقسیم سود، آنها "بهین خود و همکارانش"، بهیچوجه باز نگذاشته است. همه ساله مبالغ معینی، که میزان آن بر حسب کمیت و کیفیت فعالیت تولیدی کارخانه طبق ضوابط و ضریب های خاصی تعیین میشود، بر حسب کمیت و کیفیت فعالیت بهترین کارگران و کارمندان بعنوان پاداش میان آنان تقسیم میشود. در انتخاب بهترین کارگران و کارمندان، علاوه بر مسئولان کارخانه، اتحادیه کارگران نیز در حالت مستقیم و موثر دارد.

امادر باره "حقوق گزاف" مدبران و مهندسان و سرکارگران و مسئولان حزبی در کارخانه ها، باید گفت که در جامعه سوسیالیستی میزان حقوق و دستمزد بر حسب کمیت و کیفیت کار تعیین میشود. برای گروه های مختلف کارگران و سایر کارکنان بر حسب نوع، محل، درجه تخصص و میزان مهارت حقوق و دستمزد مختلف قرار میگردد. درآمد بیشتر در جامعه سوسیالیستی، که بر پایه کمیت و کیفیت کسار بدست می آید، بمعنای استثمار نیست، بلکه تحقق اصل سوسیالیستی "بهرکس مطابق کارش" است. در جامعه سوسیالیستی، بر حسب شرایط تاریخی و اجتماعی معین، اختلاف سطح درآمد ها میتواند کمتر یا بیشتر باشد. ولی گرایش در جهت ایجاد هماهنگی بیشتر در آن است (اللهه نه مساوات) و انضافا رفرم اقتصادی در اتحاد شوروی، برخلاف ادعاهای مائوئیست ها، درست در جهت ایجاد هماهنگی در سطح درآمد ها عمل میکند. برای نشان دادن این واقعیت، که در عین حال رسواکننده مائوئیست ها است، ارقام مربوط به دستمزد و حقوق گروه های مختلف زحمتکشان مو"سسات صنعتی اتحاد شوروی را در سالهای مختلف در جدول زیر منعکس میکنم:

دستمزد و حقوق متوسط ماهانه کارگران و کارمندان
صنعتی در اتحاد شوروی (به روبل) *

میزان افزایش نسبت به ۱۹۵۰ (%)	۱۹۷۱	۱۹۶۵	۱۹۵۰	
۱۹۶	۱۳۵٫۴	۱۰۱٫۷	۶۹	کارگران صنعتی
۱۴۷	۱۸۱٫۶	۱۴۸٫۶	۱۲۲٫۹	مهندسان و کارکنان فنی صنایع

ارقام این جدول حاکی است که در سال ۱۹۵۰ (دوران استالین) حقوق متوسط مهندسان و کارکنان فنی ۱٫۸ برابر دستمزد متوسط کارگران بود. در سال ۱۹۶۵ (آغاز رفرم) از اختلاف کاسته میشود و این رقم به ۱٫۴ کاهش می یابد و در سال ۱۹۷۱، یعنی پس از سیستم جدید اقتصادی، که به ادعای مائوئیست ها، برای مدبران و مهندسان و غیره حقوق گزاف تعیین شده، این نسبت باز هم کمتر میشود.

و حقوق متوسط این گروه فقط "از ابر حقوق کارگران" میشود. دستمزد متوسط کارگران از سال ۱۹۵۰ تا سال ۱۹۷۱ به اندازه ۹۶ درصد افزایش می‌یابد، ولی به حقوق میهند سان و سایر گروه‌های "پردرآمد" فقط ۴۷ درصد افزوده میشود. در اینجا آنچه مهم است، تگرایی است که در جهت افزایش سرمتر درآمد کارگران نسبت به سایر گروه‌های زحمتکش دیده میشود. باید تا "کدکنم که این ارقام فقط سطح متوسط دستمزد کارگران و حقوق میهند سان و کارکنان قنی‌رانشان میدهند. در بسیاری از مو" سمات تولیدی اتحاد شوروی کارگران فراوانی وجود دارند که بیش از حد ایران و سر میهند سان و میهند سان و سرکارگران "و" سهم خود دستمزد میگیرند.

ما فویست‌ها، که برای نشان دادن "طریق قانونی" استثمار زحمتکش "طریق غیرقانونی" استثمار شوروی فقط به ادعا متوسل میشوند و این ادعا را بر هیچ سند و رقی مبتنی نمی‌سازند (بعلمت فقدان آن)، در مورد "طریق غیرقانونی" استثمار زحمتکش شوروی بحثی سند و رقم در دست دارند، که ذکر تمام آنها رابعث ملال خوانندگان خود میدانند و بانهجهت میگویند:

"میتوان مثال‌های فراوان دیگر نیز برای آنها افزود، ولی همین اندازه کافی است." (صفحه ۲۸)

مثال‌هایی که ما فویست‌های ایرانی در باره "طریق غیرقانونی" استثمار می‌آورند، مربوط به حیف و میل و اختلاس و سوء استفاده و ناچیزی از کارکنان "و" سمات اتحاد شوروی است، که ما فویست‌های پکن گرد، آنها را از مبطوعات خود اتحاد شوروی گرفته و پس از آب و رنگ خاصی که بمیل خود به آن داده‌اند، در جزوه ای باتیراز و وسیع به تمام زبان‌های جهان منتشر ساخته‌اند.

دزدی و اختلاس و حیف و میل اموال دولتی و جنایات دیگر، "لکه‌های مادر زاده" می‌هستند، که از جوامع طبقاتی گذشته، بخصوص از جامعه سرمایه داری، که این پدیده‌ها را تشدید میکند، برای جامعه سوسیالیستی به ارث گذاشته میشوند. این واقعیتی است که تمام کلاس‌های مارکسیسم به آن اذعان داشته‌اند. حزب و دولت شوروی هیچگاه وجود این قبیل پدیده‌های ناسالم را در جامعه سوسیالیستی اتحاد شوروی انکار نکرد. اند همیشه با آنها مبارزه پرداخته‌اند. فقط افراد ساده لوح میتوانند چنین فکر کنند که این پدیده‌های ناسالم را در انقلاب سوسیالیستی یکباره از بین می‌برد و فقط اشخاص کوتاه فکری که بوشی از مارکسیسم نبرد، اند و یاد شمعان آگاه سوسیالیسم میتوانند وجود این پدیده‌ها را در جامعه سوسیالیستی دلیل بر "احیا" سرمایه داری و "یا عامل پیدایش" "سورژوازی نوخاسته" در آن قلمداد کنند. حتی در جامعه عقب مانده و روستایی چین نیز، که فقط در مراحل اولیه دوران سرمایه داری و زندگی شهری نوع سرمایه داری را، که بروسعت و دامنه این قبیل فسادها می‌افزاید، میگذرانید، پس از انقلاب از این قبیل پدیده‌های ناسالم بحد کافی، که بتوان در باره آن جزوه و کتاب نوشت، وجود دارد. شمار مبارزه با "سه سر"، یعنی دزدی و اختلاس، حیف و میل اموال دولتی و بهرورکراسیم، که سالهاست در چین مطرح شده، دلیل بر وجود این نوع پدیده‌های ناسالم در این کشور است.

در اتحاد شوروی، در کنار اکثریت مطلق زحمتکش، که با ایمان و فداکاری و شرافتمندی در راه اعتلا اقتصاد و تکامل جامعه سوسیالیستی خویش کار و فعالیت میکنند، عد قلیلی دزد و مختلس نیز وجود دارد. در مبطوعات شوروی، در کنار هزاران هزار خبر و مقاله و تفسیر درباره فداکاری و ابتکار و خلالتیت میهن‌پنهادی، زحمتکش، اخباری نیز در باره این عد قلیلی دزد و مختلس و فاسد منتشر میشود. قسطن آنهاست که نامفوس در منجلا بخصومت با اتحاد شوروی فرو رفته باشند، میتوانند تمام اخبار مربوط به

فداکاری و شرافتمندی زحمتکشان شeroی رانساد پده بگيرند وازچند خير در باره مشتی تاجيرزد و دغل کتاب و رساله صادر کنند. فقط کسانی که کهن نوزی با جامه سوسيالیستی اتحاد شeroی در تاراجود منفر پوسیده و تمام انماج و سلول های وجود تاجيرشان نفوذ کرده ميتوانند به شيوه آنتی کونيست های امپرياليمستی در زباله دان های جامه سوسيالیستی په کند وکاو ببرد ازند و در فاعلاب های کشور های سوسيالیستی برای تبليغات خود توشه اندوزند.

مائوئيست های آيراني در کين نوزی نسبت به اتحاد شeroی چنان عنان از دست ميدهند که حتی مدعی ميشوند اين طريق غير قانونی استعمار "مرد پشيماني رژيم" میباشد. "آيا اين تيره اند پشيمان سیه دل ميتوانند به خوانندگان خود پاسخ گویند که اگر اين پدیده های ناسالم "مرد پشيماني رژيم" است، پس چرا اين رژيم در مطبوعات خود عاملين اين سياهکار بهار افشا و رسوا میکند ؟ واقعيت چیست ؟ واقعيت آنست که در اتحاد شeroی مبارزه با اين پدیده ناسالم، که اتفاقاً در زمان استاليسن به علل معینی تا حدودی تضعيف شده بود، اينکه شدت و حدت بهشتی یافته است و افشا عاملين اين پدیده هادر مطبوعات شeroی یکی از ظاهر تشديد مبارزه و در عين حال یکی از وسائل اين مبارزه است. بگذريم از اينکه انسان بايد از مارکسيسم و مفاهيم طبقه و بورژوازی بجدی دور باشد که شستی تاجيرزد و مختلس را، آنهم در جامه سوسيالیستی، "بورژوازی نوحاسته" بنامد.

مائوئيست هادر دشمنی با اتحاد شeroی چنان پيش تاخته اند، که حتی همکارانشان در جنبه امپرياليسم نیز به گرد آنان نميرسند. بر افتادن بیکاری، گسترش بی سابقه و بی نظير آموزش، بالا رفتن سطح زندگی زحمتکشان شeroی واقعيتی است که حتی جامه - شناسان و اقتصاد دانان ستايشکار امپرياليسم اکنون به آن اعتراف دارند. ولی مائوئيستها، که موافق با هدف های پراگماتيستی خود، در جایی رفاه مردم شeroی را دليل پر عدول آنان از سوسيالیسم جلوه ميدهند، بهمين جهت اتحاد شeroی را مثابه یکی از کشورهای "غنی" در ردیف دول امپرياليمستی و در نقطه مقابل کشورهای فقير می نهند، در جای دیگر، باز موافق هدف های پراگماتيستی خود، در باره بیکاری و در دري پهاين آمدن سطح زندگی مردم شeroی اشک تمساح ميریزند. آنان ميگویند:

"برقراری "سيستم اقتصادی جدید" که برجستجوی سود موشی است مصائب عظیمی برای زحمتکشان شeroی بهار آورد، و باعث بیکاری عده کثیری از کارگران و در بدري آنها از شهری شهر دیگر گردیده است." (صفحه ۲۴)

اکنون سالهاست که آموزش دوره دبیرستانی در اتحاد شeroی اجباری شده است، یعنی تمام نونهالان و جوانان شeroی تا ۱۷ سالگی مجبور به تحصيل هستند. با اينهمه مائوئيستها مدعی ميشوند که:

"پدیده جدیدی ريز بروز در شeroی شيوعی يابد و آن استثمار بر خانه کارگران خرد مال است. اينکه مدبران کارخانه های شeroی به منظور تحصيل سود بهشت تر جيب میدهند که خرد سالان را بهاد ستمزد کمتر استخدا م کنند و از آنها باندازه کارگران دیگر کار بکشند." (صفحه ۲۴)

مائوئيستها برای بنوت رساندن اين دعاوی بوج و بی پایه، هيچ دليل و سندی نمی آورند. آنجا هم که برای "ستند کردن ادعای خود به رقم و سند متوسل ميشوند، ارقامی دروغين از خود جعل میکنند. به اين نوشته "ستند" آنان توجه کنید:

"روينيزيست های شeroی گاهی از افزایش دستمزد کارگران نیز ميپاکنند. ولی آسمار

خود آنها نشان می‌دهد که بهای ۵ رقم از کالاهای عدد مصرفی مانند آرد، پارچه، کفش و غیره در فاصله سالهای ۱۹۵۹-۱۹۶۵-۴۲٪ بالا رفته و حال آنکه دستمزد کارگران و کارمندان در فاصله سالهای ۱۹۵۹-۱۹۶۴ فقط ۱۸٫۹٪ افزایش یافته است. و این امر بر تنزل قدرت خرید کارگران گواهی می‌دهد. * (صفحه ۲۵) (نگاه از ماست)

حال ما آمارهای رسمی اتحاد شوروی را، در مورد تغییراتی که در بهای کالاهای مورد اشاره مائوئیست‌ها حاصل شده، در اینجا می‌آوریم تا "سپه روی شود هر که در او غش باشد".

تغییرات حاصله در بهای برخی کالاهای مصرف عمومی در اتحاد شوروی (به درصد)

نوع کالا	۱۹۵۰	۱۹۵۸	۱۹۷۱
آرد	۱۰۰	۶۰	۵۸
پارچه های نخی	۱۰۰	۷۰	۶۸
پارچه های پشمی	۱۰۰	۹۱	۸۲
پارچه های ابریشمی	۱۰۰	۹۰	۶۷
کفش چرمی	۱۰۰	۸۱	۸۱

چنانکه می‌بینیم بهای کالاهایی که مائوئیست‌های ایرانی در جزوه ضد شوروی خود مدعیند که سه طبق آمارهای خود شوروی افزایش یافته، سال پسال رو پکا هوش بوده و گاه تقریباً به نصف بهای سال ۱۹۵۰ رسیده است. کاهش بهای کالاهای مصرفی در اتحاد شوروی فقط مربوط به کالاهای مذکور در بالا نیست، بلکه آمارهای رسمی اتحاد شوروی حاکی است که بهای مجموع کالاهای مصرفی

مردم در شوروی در سال ۱۹۷۱ نسبت به سال ۱۹۵۰ در حدود ۲۵٪ کاهش یافته است. با در نظر گرفتن افزایش دستمزد ها و خصوصی حقوق و مزایای اجتماعی تازه ای که در سالهای اخیر نصیب زحمتکشان شوروی شده، دستمزد واقعی و سطح زندگی مردم شوروی به میزان قابل ملاحظه ای بالا رفته است. مثلاً دستمزد متوسط ماهانه کارگران و کارمندان اتحاد شوروی از ۸٫۷۷ روبل در سال ۱۹۵۸ به ۱۲٫۶ روبل در سال ۱۹۷۱ یا ۲۲ درصد افزایش یافته و درآمد انسان با در نظر گرفتن حقوق و مزایای اجتماعی در همین مدت از ۱۰٫۴ روبل به ۱۷٫۰ روبل بالغ شده است. در عین حال کاهش بهای کالاهای مصرفی باعث گردیده که درآمد واقعی سرانه مردم شوروی طی ۱۱ سال ۱۹۶۰-۱۹۷۱ باندازه ۶۶٪ افزایش یابد. طبق آمارهای موجود درآمد واقعی کارگران و کشاورزان اتحاد شوروی در سال ۱۹۷۱ نسبت به سال ۱۹۶۰ به اندازه سه برابر و درآمد واقعی کشاورزان در همین مدت ۸ و ۴ برابر شده است. چنانکه می‌بینیم میان درآمد روستائیان و شهریان نیز

* نشریه آماری "اقتصاد ملی اتحاد شوروی" در سال ۱۹۶۵، صفحه ۶۵۳ و نشریه آماری

"اقتصاد ملی اتحاد شوروی ۱۹۲۲-۱۹۷۲" صفحه ۴۱۰

بتدریج هماهنگی بیشتری پدید می آید (۱)
تمام این ارقام و واقعیت ها و ده ها و صد ها رقم و سند دیگر بطلان ادعاها و جعلیات
مائوئیست ها را بهتر انسان بی غرض و شرافتمندی بهیوت میرساند *

ما به بحث خود در باره " افسانه احیا " سرمایه داری در اتحاد شوروی " پایان می دهیم. با آنکه
در رد اتهامات و جعلیات دشمنان سوسیالیسم و شوروی ده ها مقاله و رساله میتوان نوشت، ما اکنون
به آنچه که در چهار شماره اخیر " پیگار " نوشتیم، اکتفا میکنیم. اطمینان داریم که هزاران انسان
حقیقت جو، با اندکی مدافعه در نوشته های مائوئیست ها و مقایسه آنها با واقعیت ها، خود میتوانند
به ماهیت ضد مارکسیستی و ضد شوروی این شیادان معرکه سیاست بازی بخوبی پی ببرند *

۱۰۱ نمره

محل فروش انتشارات حزب توده ایران

U.S.A.:

Frederick Douglass Books - 6 Warren St. Roxbury - Boston 02119
Modern Book Store - Chicago 60657 - 3230 North Broadway
Guild News Agency - 1165 W. Webster St. - Chicago - Illinois 60614
Hugh Gordon Book Shop - 4801 So. Central Ave. - Los Angeles 90011
Benjamin J. Davis Bookshop - 2717 Eighth Ave near 145 St. 10030 - New York
The Book Center - 172 Turk ST. - San Francisco 94102
Community Bookshop - 21 & P sts. N.W. - Washington D.C. 20038

France:

Librairie Racine - 24, Rue Racine - Paris 6e
Librairie du Ruin - 27, rue des Serruriers - 67 Strasbourg

Italy:

Libreria Rinascita - Via Luigi Alamanni - Firenze
Libreria Livian - Via Roma 52 - 35100 Padova
Libreria Rinascita - Via delle Battaglie Oscuri 1 - 00188 Roma
Libreria „Foltrinelli“ - P.ZA Rovagnone 1 - 40126 Bologna

Österreich:

Globus Verlag - Höchstädtplatz 3 - 1200 Wien
Globus-Buchvertrieb - Salzgras 16 - 1011 Wien
Volksbuchhandlung Linz - Wöner Straße 13 - 4020 Linz

England:

Collet's Book Shop Ltd. - 86 Charing Cross Rd. - London W.C. 2

Sweden:

Arbetskultur - Kungätern 84 - Stockholm 11227

Westberlin:

Das Europäische Buch - 1 Berlin 12 - Kneussbeckstraße 3

Bundesrepublik Deutschland:

rote bücherstube Köln - 5 Köln - Fleischmengergasse 3111
Bücherzentrum Südwest - 65 Mainz - Buhlstraße 15
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 385 Marburg - Am Grin 88
Libresso Buchhandlung - 8 München 13 - Türkenstraße 68
Lenchen-Dornuth-Buchladen - 88 Saarbrücken - Nauwisser Straße 13
Versandbuchhandlung Hornung & Stein - 7 Stuttgart - Neugartstraße 6
Sozialistisches Zentrum - 627 Gummersbach 31 - Kölner Straße 104
Das politische Buch - 74 Tübingen - Krennstraße 4
Adam-Kuckhoff-Buchhandlung - 61 Aachen - Löhrgraben 4
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 33 Bremen-Horn - Adolfstraße 1
Das Internationale Buch - 4 Düsseldorf - Ackerstraße 3
Karl Trostmann - 9 Frankfurt/Main - Frohner-v.-Stein-Straße 53
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 34 Göttingen - Angerstraße 10
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 63 Gießen - Schiffenberger Weg 1
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 3 Hannover - Linmerstraße 108
Internationale Buchhandlung - 2 Hamburg 13 - Johannisallee 67
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 60 Heidelberg - Pfalz 84e
Karl-Liebknecht-Buchhandlung - 43 Essen - Viehofer Platz 14

رادیو پیک ایران را

بشنوید!

رادیو پیک ایران همه روزه از ساعت ۶ تا ۷ و ۵۰ دقیقه بعد از ظهر بوقت تهران بر روی امواج کوتاه ۲۵ و ۲۶ و ۳۱ متر پهنای کرمی آفریباجانی و فارسی برنامه پخش میکند همچنین برنامه از ساعت ۷ و ۵۰ دقیقه تا ساعت ۹ و ۴۰ دقیقه بعد از ظهر بوقت تهران مجدداً تکرار میگردد. رادیو پیک ایران را بشنوید و شنیدن آثار به دوستان و آشنایان خود توصیه کنید.

«فهرست توده»

با شمارش کارهای

در هر

۱	توده ایها در دهه های	۲۵	گوشی توده ایها و تکرار	۵۰	ادب و مردم	۱	با شمارش کارهای
۲	مکان و دیگران	۲۶	جواب کویست ادب و تکرار	۵۱	سک و دیا	۲	با شمارش کارهای
۳	مکان و دیگران	۲۷	پاد و ادب و تکرار	۵۲	سک و دیا	۳	با شمارش کارهای
۴	مکان و دیگران	۲۸	مکان و ادب و تکرار	۵۳	سک و دیا	۴	با شمارش کارهای
۵	مکان و دیگران	۲۹	مکان و ادب و تکرار	۵۴	سک و دیا	۵	با شمارش کارهای
۶	مکان و دیگران	۳۰	مکان و ادب و تکرار	۵۵	سک و دیا	۶	با شمارش کارهای
۷	مکان و دیگران	۳۱	مکان و ادب و تکرار	۵۶	سک و دیا	۷	با شمارش کارهای
۸	مکان و دیگران	۳۲	مکان و ادب و تکرار	۵۷	سک و دیا	۸	با شمارش کارهای
۹	مکان و دیگران	۳۳	مکان و ادب و تکرار	۵۸	سک و دیا	۹	با شمارش کارهای
۱۰	مکان و دیگران	۳۴	مکان و ادب و تکرار	۵۹	سک و دیا	۱۰	با شمارش کارهای
۱۱	مکان و دیگران	۳۵	مکان و ادب و تکرار	۶۰	سک و دیا	۱۱	با شمارش کارهای
۱۲	مکان و دیگران	۳۶	مکان و ادب و تکرار	۶۱	سک و دیا	۱۲	با شمارش کارهای
۱۳	مکان و دیگران	۳۷	مکان و ادب و تکرار	۶۲	سک و دیا	۱۳	با شمارش کارهای
۱۴	مکان و دیگران	۳۸	مکان و ادب و تکرار	۶۳	سک و دیا	۱۴	با شمارش کارهای
۱۵	مکان و دیگران	۳۹	مکان و ادب و تکرار	۶۴	سک و دیا	۱۵	با شمارش کارهای
۱۶	مکان و دیگران	۴۰	مکان و ادب و تکرار	۶۵	سک و دیا	۱۶	با شمارش کارهای
۱۷	مکان و دیگران	۴۱	مکان و ادب و تکرار	۶۶	سک و دیا	۱۷	با شمارش کارهای
۱۸	مکان و دیگران	۴۲	مکان و ادب و تکرار	۶۷	سک و دیا	۱۸	با شمارش کارهای
۱۹	مکان و دیگران	۴۳	مکان و ادب و تکرار	۶۸	سک و دیا	۱۹	با شمارش کارهای
۲۰	مکان و دیگران	۴۴	مکان و ادب و تکرار	۶۹	سک و دیا	۲۰	با شمارش کارهای
۲۱	مکان و دیگران	۴۵	مکان و ادب و تکرار	۷۰	سک و دیا	۲۱	با شمارش کارهای
۲۲	مکان و دیگران	۴۶	مکان و ادب و تکرار	۷۱	سک و دیا	۲۲	با شمارش کارهای
۲۳	مکان و دیگران	۴۷	مکان و ادب و تکرار	۷۲	سک و دیا	۲۳	با شمارش کارهای
۲۴	مکان و دیگران	۴۸	مکان و ادب و تکرار	۷۳	سک و دیا	۲۴	با شمارش کارهای
۲۵	مکان و دیگران	۴۹	مکان و ادب و تکرار	۷۴	سک و دیا	۲۵	با شمارش کارهای
۲۶	مکان و دیگران	۵۰	مکان و ادب و تکرار	۷۵	سک و دیا	۲۶	با شمارش کارهای
۲۷	مکان و دیگران	۵۱	مکان و ادب و تکرار	۷۶	سک و دیا	۲۷	با شمارش کارهای
۲۸	مکان و دیگران	۵۲	مکان و ادب و تکرار	۷۷	سک و دیا	۲۸	با شمارش کارهای
۲۹	مکان و دیگران	۵۳	مکان و ادب و تکرار	۷۸	سک و دیا	۲۹	با شمارش کارهای
۳۰	مکان و دیگران	۵۴	مکان و ادب و تکرار	۷۹	سک و دیا	۳۰	با شمارش کارهای
۳۱	مکان و دیگران	۵۵	مکان و ادب و تکرار	۸۰	سک و دیا	۳۱	با شمارش کارهای
۳۲	مکان و دیگران	۵۶	مکان و ادب و تکرار	۸۱	سک و دیا	۳۲	با شمارش کارهای
۳۳	مکان و دیگران	۵۷	مکان و ادب و تکرار	۸۲	سک و دیا	۳۳	با شمارش کارهای
۳۴	مکان و دیگران	۵۸	مکان و ادب و تکرار	۸۳	سک و دیا	۳۴	با شمارش کارهای
۳۵	مکان و دیگران	۵۹	مکان و ادب و تکرار	۸۴	سک و دیا	۳۵	با شمارش کارهای
۳۶	مکان و دیگران	۶۰	مکان و ادب و تکرار	۸۵	سک و دیا	۳۶	با شمارش کارهای
۳۷	مکان و دیگران	۶۱	مکان و ادب و تکرار	۸۶	سک و دیا	۳۷	با شمارش کارهای
۳۸	مکان و دیگران	۶۲	مکان و ادب و تکرار	۸۷	سک و دیا	۳۸	با شمارش کارهای
۳۹	مکان و دیگران	۶۳	مکان و ادب و تکرار	۸۸	سک و دیا	۳۹	با شمارش کارهای
۴۰	مکان و دیگران	۶۴	مکان و ادب و تکرار	۸۹	سک و دیا	۴۰	با شمارش کارهای
۴۱	مکان و دیگران	۶۵	مکان و ادب و تکرار	۹۰	سک و دیا	۴۱	با شمارش کارهای
۴۲	مکان و دیگران	۶۶	مکان و ادب و تکرار	۹۱	سک و دیا	۴۲	با شمارش کارهای
۴۳	مکان و دیگران	۶۷	مکان و ادب و تکرار	۹۲	سک و دیا	۴۳	با شمارش کارهای
۴۴	مکان و دیگران	۶۸	مکان و ادب و تکرار	۹۳	سک و دیا	۴۴	با شمارش کارهای
۴۵	مکان و دیگران	۶۹	مکان و ادب و تکرار	۹۴	سک و دیا	۴۵	با شمارش کارهای
۴۶	مکان و دیگران	۷۰	مکان و ادب و تکرار	۹۵	سک و دیا	۴۶	با شمارش کارهای
۴۷	مکان و دیگران	۷۱	مکان و ادب و تکرار	۹۶	سک و دیا	۴۷	با شمارش کارهای
۴۸	مکان و دیگران	۷۲	مکان و ادب و تکرار	۹۷	سک و دیا	۴۸	با شمارش کارهای
۴۹	مکان و دیگران	۷۳	مکان و ادب و تکرار	۹۸	سک و دیا	۴۹	با شمارش کارهای
۵۰	مکان و دیگران	۷۴	مکان و ادب و تکرار	۹۹	سک و دیا	۵۰	با شمارش کارهای
۵۱	مکان و دیگران	۷۵	مکان و ادب و تکرار	۱۰۰	سک و دیا	۵۱	با شمارش کارهای

شماره های تکرار

۱. آدرس به رادیو پیک ایران
۲. شماره پستی
۳. نام و نام خانوادگی
۴. نام و نام خانوادگی
۵. نام و نام خانوادگی
۶. نام و نام خانوادگی
۷. نام و نام خانوادگی
۸. نام و نام خانوادگی
۹. نام و نام خانوادگی
۱۰. نام و نام خانوادگی

P. B. 49334

Teheran, Iran
Shirvan

دوستان

برای اطلاعات بیشتر در این باره
از راه پستی به آدرس
کامپوزیت به آدرس
آدرس به آدرس
و سایر اطلاعات